

INHOUD

UIT DE VERENIGING, COLOFON 2

...TIG JAAR GELEDEN 3

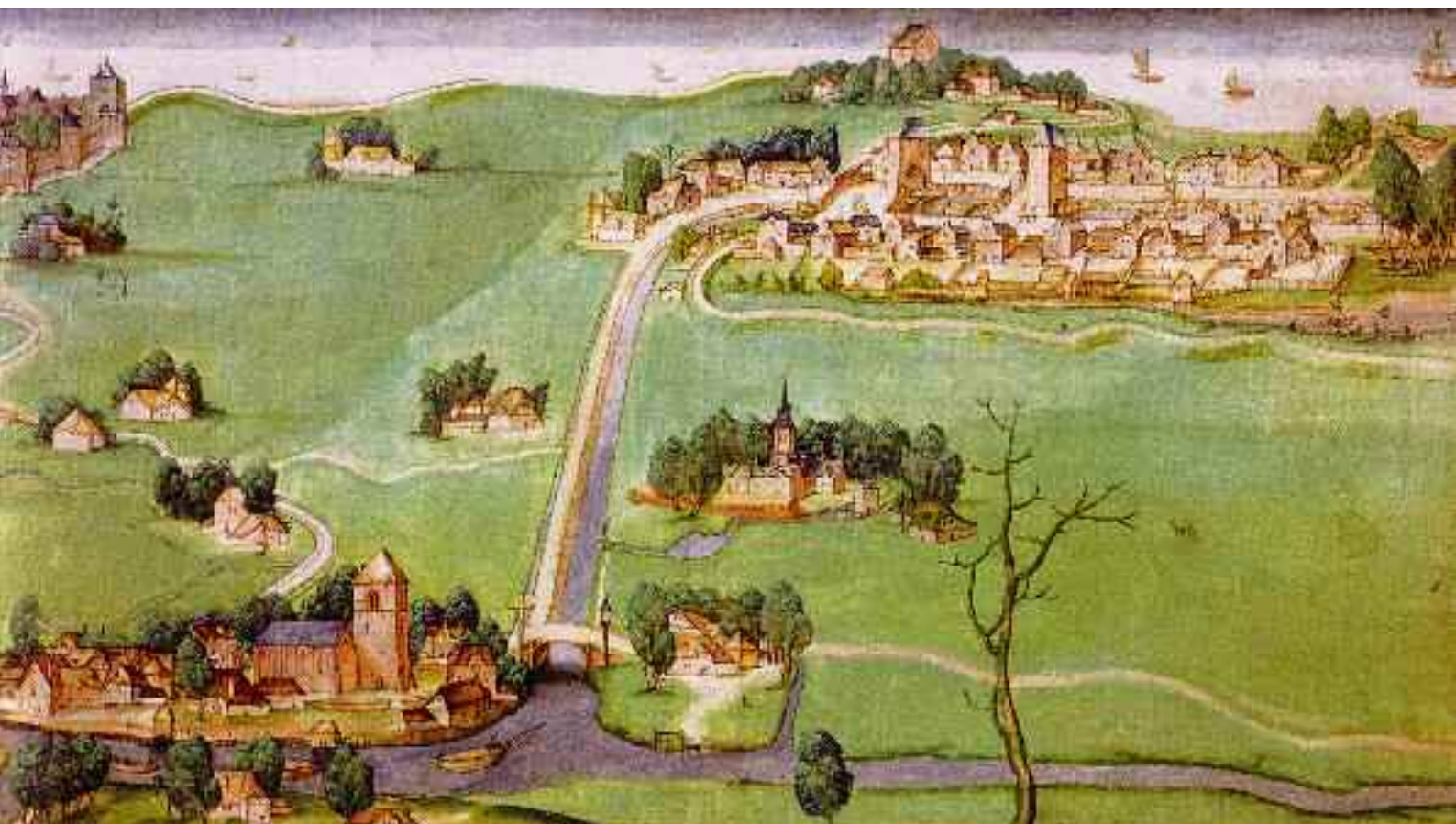
UIT HET ANTIQUARIAAT 4

UITREIKING MONUMENTENSCHILDE 5

HISTORISCHE PUBLICATIES 6

AGENDA 7

FOTOPUZZEL 8

De Delfshavense Schie

Wie er oog voor heeft herkent de Delfshavense Schie uit 1512 nog steeds. De moderne bebouwing belemmert weliswaar het zicht op Delfshaven dat rechts boven ligt. Ook de Laurenskerk (linksboven) is niet zichtbaar of de galg langs de Schiekade. Het slot Spangen in het midden of de Beukelsdijk die van links naar rechts door de kaart slingert zijn met enige fantasie wel te plaatsen. Er verandert veel maar onverstoort stroomt de Schie al eeuwen voort.

UIT DE VERENIGING

In de zomermaanden augustus en september sloten zich de volgende nieuwe leden bij het genootschap aan.

Augustus

Dhr. J. Baardman (Rotterdam), Dhr. K. Geelhoed (Rotterdam), Mw. M. Hakman (Rotterdam), Mw. A.C. van Huffelen (Rotterdam), Dhr. J.Janssen (Rotterdam), Dhr. G. Kluck (Rotterdam), Dhr. h.L. Meijers en Mw. G.H.W. Meijers-de Graaf (Rotterdam), en Mw. D.J.C. Rosenboom-Schepers (Capelle a/d IJssel)

September

Mw. L. Krispijn en Dhr. T. Krispijn (Rotterdam), Dhr. G.J. van Leer (Rotterdam), Dhr. R.F. Pangalila (Rotterdam), Dhr. E. Hummelen (Rotterdam), Drs. C.J. de Bruijn (Wassenaar), Mw. N. Noordervliet

(Amsterdam), Mw. M.A. Hagen (Rotterdam), Mw. M. Keizer (Rotterdam), Dhr.J.G. Hoogenhout (Rotterdam), Mw. M. B. Vreede-Chabot (Capelle a/d IJssel), Dhr. P.N.J. van Welzen (Amsterdam), Mw. M.H.M. van Lith (Rotterdam), Fam. Toussaint (Berkel en Rodenrijs), Dhr. A.C.J. van Dijk (Rotterdam), Mw. A. Brunia-Mansink (Dordrecht), Mw. S.H. Jansen (Rotterdam), Dhr. D.C. Seip (Leiderdorp), Mw. G. Brombergen (Eindhoven), Dhr. C.J. van den Bergh (Rotterdam), Dhr. L.H. Blom (Maassluis), Mw. I. van der Leer-Veth (Rotterdam), Mw. F. Menke (Rotterdam), Dhr. H.H. Oushoorn (Heemstede), Mw. M. van Delden (Rotterdam), Dhr. A. Barkey Wolf (Rotterdam), Dhr. Havinga (Rotterdam), Mw. Buzalko (Rotterdam), Dhr. drs. M. van Riel (Oegstgeest), Mw. C.W. de Graaf (Rotterdam), Dhr. S. Sweins (Rotterdam), en Mw. G. 's-Graeuwen uit Rotterdam.

In augustus werd Casatec Bouwbureau uit Rotterdam donateur van Roterodamum.

VAN HET BESTUUR

Automatische incasso van de contributie met ingang van 2011

Zoals u in de Kroniek van afgelopen september heeft kunnen lezen is het mogelijk om met ingang van 2011 de contributie te betalen per automatische incasso.

Bij deze Kroniek is een formulier ingesloten, waarmee u het Historisch Genootschap Roterodamum machtigt om de contributie automatisch van uw rekening te laten afschrijven.

Uiteraard gelden de gebruikelijke regels voor automatische incasso. Die luiden in het kort als volgt:

- wanneer u het niet eens bent met een afschrijving, heeft u 56 dagen (8 weken) de tijd om uw bank opdracht te geven het bedrag terug te boeken;
- u kunt te allen tijde uw machtiging beëindigen door het versturen van een standaard intrekingskaart die bij de bank of het postkantoor is te verkrijgen;
- de contributie wordt elk kalenderjaar in de tweede helft van januari afgeschreven, voor het eerst in 2011.

Indien u kiest voor automatische incasso, verzoeken wij u om bijgesloten formulier in te vullen, te ondertekenen en zo spoedig mogelijk terug te zenden. Onze ledenadministratie heeft dan ruim de tijd om te registreren wie een machtiging heeft gegeven en wie niet. De laatste groep leden krijgt dan met de Kroniek van januari 2011 een acceptgiro toegezonden. Van degenen die een machtiging hebben gegeven, wordt de contributie automatisch geïnd.

Voor de goede orde herhalen wij hier het besluit dat in de Algemene Ledenvergadering van 15 april is genomen om de contributie met ingang van het kalenderjaar 2011 te verhogen naar 30 euro per jaar.

Uiteraard hopen wij dat een aanzienlijk deel van onze leden kiest voor automatische incasso. Dat scheelt zowel administratie- als bankkosten, geld waarmee we veel zinniger dingen kunnen doen.

colofon

De Kroniek is een uitgave van Historisch Genootschap Roterodamum

Redactie

Sjaak van der Velden
Spangeseekade 78a
3027 GK Rotterdam
telefoon: 06 22429959
e-mail: sjaakvldvelden@gmail.com

Illustraties: GAR, Grand Départ, HMR, eigen collectie
Vormgeving: Studio Gescher, BNO, Leiderdorp
Lay-out en druk: Grafeno

Oplage: 2.650 exemplaren

Website: <http://www.roterodamum.nl>

Secretariaat HGR

Kees Vrijdag

Ledenadministratie HGR

C. Hartsuiker
Postbus 23148, 3001 KC Rotterdam
telefoon: 0184-682291
Giro 77300
e-mail: roterodamum@roterodamum.nl

contributie: €30,00 per jaar
ondersteunend gezinslidmaatschap: €10,00 per jaar

Leden ontvangen het Rotterdams Jaarboekje en vijf keer per jaar de Kroniek. Bovendien zijn zij welkom op alle door Roterodamum georganiseerde bijeenkomsten, lezingen en excursies.

De volgende Kroniek verschijnt rond 1 januari 2011.
Sluitingsdatum kopij en oplossingen puzzel 1 december 2010.

...TIG JAAR GELEDEN

Rotterdamse sloten door Nicolaas Zas berijmd.

Rotterdam heeft in het verleden een fors aantal sloten gekend. Sloten in de betekenis van kastelen ofwel versterkte, afgesloten plaatsen. De naam Bulgersteijn is bij velen bekend, maar er waren er meer. De laatste die is gesloopt gaf zelfs zijn naam aan het stadion van de Rotterdamse Voetbal & Atletiekvereniging Sparta in Spangen: het Kasteel. In 1658 schreef Nicolaas Zas, een Rotterdamse chirurgijn die zo zwaarlijvig was dat hij ´altoos zat´, op verzoek van de burgemeesteren ´een ordentelijcke en volmaeckte beschrijvinge van deze stad´.

Aan het door Zas geschreven handschrift *Schieland uit de oudheyd* opgedolven ontleen ik de volgende door hem geschreven rijmpjes over een aantal van de Rotterdamse sloten. De sloten van Matenesse (bij Schiedam), Starrenburg (tussen Overschie en Schiedam), Polderburgh (tussen Delft en Schiedam), Spieringshoek (bij Schiedam) en ter Duyn (Sevenhuysen) laat ik hier overigens terzijde.

Het slot Bulgersteijn was toen Zas zijn beschrijving maakte reeds lang verdwenen, vandaar:

Al des oude Bulgersteenen
Sijn al overlang verdwenen
Hoogendorpen nieuw gebouw

¹ Gepubliceerd in *Bronnen voor de geschiedenis van Rotterdam*, deel II De oudste kronieken en beschrijvingen van Rotterdam en Schieland bewerkt door J.H.W. Unger en W. Bezemer, Rotterdam 1895

Noodigt yder tot beschouw

Het slot Weena, ook wel genaamd het Hoff, heeft zijn naam gegeven aan Weena en Hofdijk. In 1658 waren nog slechts enkele overblijfselen van het slot zichtbaar. Ook dat leidde tot een kort rijm:

Nu leyt dit Hoff
Geheel tot stoff,
En d´ouwe steenen
Van Weena weenen

Het slot van Cralingen, later genaamd het slot Honingen stamde uit 1233. Kralingen is al heel oud, vandaar ook de uitdrukking ´zo oud als de weg van Kralingen´ die Zas ook kende. Hij dichtte:

Ik ben het groote slot der slooten,
Het blijk des machts van Cralings grooten
In oudheyd, kracht en pracht beroemt,
Op huyden Honingen genoemt.
Mittsdyen ik ben soo vaeck gehoont
En noyt van staat of stad verschoont.

De ruïne van kasteel Hillegersberg zoals Jacob Lois die in 1671 tekende

Het slot Hillegersberg was het grootste en oudste in de buurt van Rotterdam. Ook hiervan was ten tijde van het schrijven van Zas niet veel meer te zien behalve de kunstmatige heuvel of burcht waarop het was gebouwd.

Om den mensch ende ´t vee te bergen
Als de watervloet quam tergen
Is den berg in ´t lage land
Opgebouwt uyt slick en sand.

Het slot Spange, dat aanvankelijk Matenesse heette, is evenals de meeste sloten verwoest en weer opgebouwd. Pas in 1890 werden de laatste restanten opgeruimd.

Zas dichtte:
Ach hoe groot is mijn verlangen
Als ick denk om ´t slot van Spangen
En de gront/vrucht die ic sye
Tusschen Spangen en de Schie.
Als ic eens met mijn gepeynsen
Sulken landstreek gae doorreysen,
Vind ick in een ooghs besluyt
Wat in ´t ruyme land uytmuyt.

Het slot van Capelle stond toen Zas schreef nog redelijk overeind, wat hem verleidde tot de volgende woorden:

Midden in de groene weye
Aen des IJssels vette kleye,
Daer de salm en daer de steur
Aen de visscher valt te beur,
Daer de vloed haer grond komt leenen
Tot een stapel van goe steenen,
Recht beneden aen den dijk
Komt de pronk, de prael, de prijck,
´t Slot Capelle ´t hoofd uysteecken
Door de bouwheer Van der Veecken.

Het huys te Crooswijk stond in de Rotte en bestond slechts uit een toren

Yder wacht sich voor schade,
Ik ben ´t hof der Croosheemrade,
´t Ouwe Tolhuys van de Rot,
Rotter dam en sluys en slot.
´t Hoog gebied der visscheryen
Niemand moet mijn eer benyen,
Ick bewaek den ouden dijk,
Waer heeft Schieland mijns gelijk?
Maer het meer doet minder wijken,
Dit ´s verwisseling van ryken,
Gansch mijn slot en tol en huys
Keerden in een Duyven-huys.
Dies heer Willem van der Duynen
My verhieff met nieuwe kruynen
En vercierde met een pruyck.
Dus herleeff ic Schielands puyck
Jae mijn roem sal noch wel duuren
Nevens andre mijn gebuuren
Ik ben, dat ´s in ´t kort geseyt,
Stads cieraed en vrolijkheyd.

UIT HET ANTIQUARIAAT

De haven van Rotterdam

Rotterdamers zijn vanouds trots op hun haven. Of ze er nu werken of niet, iedere geboren Rotterdammer krijgt met de paplepel ingegoten dat de haven van ons allemaal is. Dat is natuurlijk een beetje onzin, want de grote bedrijven die er hun activiteiten ontplooiën zijn van de aandeelhouders en het Gemeentelijk Havenbedrijf is 'op afstand gezet' en dus ook niet echt meer van ons. Toch is en blijft dat gevoel van Rotterdammers heel sterk.

Toegegeven, de haven is qua overslag niet meer de grootste van de wereld. Die rol is overgenomen door havens in het Verre Oosten. Zelfs als deze met het tellen niet helemaal eerlijk spelen, dan zeggen we daar niets van om de goede verhoudingen niet te verstoren. Rotterdam is nog wel de grootste van de rest van de wereld en daar zijn we tevreden mee. De afgelopen twintig jaar leek het wel erg ouderwets om trots te zijn op iets waar goederen worden verplaatst. Er was een veel modernere sector, een waar ze geld verplaatsen. Daar moest je wezen als je dacht van deze tijd te zijn. Maar toen die sector in zwaar weer kwam en de rest van de economie meesleurde in haar val, keerde het besef terug dat mensen niet kunnen leven van geldtransacties. We eten, drinken en wonen in goederen en de verplaatsing van die goederen is dus heel belangrijk. Zelfs als de hele Zuidas instort, dan nog zullen de havens hun werk moeten blijven doen. De haven groeit op dit moment weer als kool. Een goede reden om een boek uit de kast te halen waarin de grootsheid van die haven al lang geleden is beschreven. In 1885 schreef

J.H. Neiszen, de toenmalige adjunct-directeur van Gemeentewerken een beschrijving van de haven van Rotterdam. Deze publicatie verscheen ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling die in dat jaar te Antwerpen werd gehouden.

In 1900 ondernam zijn opvolger, Van Ysselsteyn, een dergelijk werk, nu in verband met de wereldtentoonstelling in Parijs. Na vier jaar volgde een herdruk en in 1908 toen de Kamer van Koophandel in Rotterdam diverse festiviteiten organiseerde, een tweede. Deze derde druk van 334 pagina's verscheen ook in het Frans, Engels en Duits; alles om de wereld op de hoogte te stellen van de grootsheid van de haven.

Alles wat er in 1908 over de haven viel te zeggen, is vermoedelijk opgenomen in het boek. Tientallen illustraties, een aantal platen en kaarten en daarnaast een overvloed aan statistische gegevens maken het geschrift nog steeds een goede bron van informatie over de beginjaren van de Poort van Europa. Het begint waar ieder boek zou moeten beginnen, bij het begin, de aanleg van de dijken en dammen. Maar daar kon een oprechte voorvechter van de vooruitgang, een ingenieur die zich inzette voor het opstuwen van zijn stad en haven in de vaart der volkeren, niet lang bij stil staan. Al na 7 bladzijden tekst belandde hij in 1795 om enkele pagina's verder in 1900 aan te komen. Daar kon het echte verhaal beginnen. Het verhaal van de groeiende bevolking, de havenuitbreidingen, de helden Caland en Rose.

Alle kaden en havens beschreef hij. Door zijn boek weet ik pas dat de Achterhaven waaraan ik ben opgegroeid 280 meter lang en 50 meter breed was, en ongeveer 5 meter diep. Wie iets wil weten over de oppervlakten van de loodsen aan de rechter- en linker Maasoever, raadplege Van Ysselsteyn. Hoe was het gesteld met de verlichting en drinkwatervoorziening, hoeveel petroleum werd er in 1890 ingevoerd? Het is vinden in *De haven van Rotterdam*.

De schrijver was technéut, maar toonde belangstelling voor andere dan technische aspecten. Een overzicht van de scheepswerven in de regio en de stoomvaartlijnen en rederijen, maar ook de instellingen in het belang van de arbeiders, het museum voor land- en volkenkunde en het maritiem museum Prins Hendrik hebben een plaats gekregen in zijn boek.

Wie Van Ysselstein ter hand neemt is met terugwerkende kracht trots op die haven, de haven die ten grondslag lag aan wat nu een van de Nederlandse mainports wordt genoemd. En laten we eerlijk zijn, als op Discovery Channel een uur gewijd wordt aan de Rotterdamse haven en de uitbreiding recht de Noordzee in, dan voelt iedere Rotterdammer, iedere Nederlander zelfs, toch zeker weer trots voor *De haven van Rotterdam*.

Sjaak van der Velden

MONUMENTENSCHILDJE 2010

Het Rotterdamse gemeentelijke monumentenbeleid is gericht op het behoud en herstel van reeds geregistreerde (rijks- of gemeentelijke) monumenten. De monumentencommissie van Roterodamum steunt dit beleid van harte. Zij heeft ook oog voor de particuliere eigenaren die hun best doen om hun oude pand in oude luister te herstellen. Jaarlijks draagt zij eigenaar/bewoners of gebruikers van een goed onderhouden of gerestaureerd pand voor voor de Roterodamum-plaquette. Als blijk van waardering voor de inspanning om het monumentale verleden levend te houden reikt Roterodamum sinds 1988 deze onderscheiding uit. Op 11 september j.l. werd er vanwege de werkgroep Monumenten van Roterodamum weer een schildje uitgereikt door Melanie Post van Ophem en Jack Fens. Dit jaar waren de gelukkigen de eigenaren van 's-Gravenweg 190, Gerard Jan van Leer en Robert Pangalila.

De geschiedenis van hun Hoeve 'Nooitgedacht' begint in 1852. Toen kocht Abraham (Bram) Graveland, bouwman, warmoezier (groentekweker) en winkelier (geboren in 1823 te Stolwijk, overleden op 3 februari 1895 in Rotterdam) de bouwmanwoning 'Nooitgedacht' van Pieter van Dijk, meester vleeshouwer en spekslager voor 4.500 gulden. De woning bestond uit een afzonderlijke voorwoning, koestalling, wagenschuur, hooiberg, werf en erve met een weiland. Al op een kaart uit 1810 staat op deze plaats een woning getekend, die toebehoorde aan een opzichter van de katoenweverij inrichting van de ernaast gelegen 's-Gravenhof 'Non plus Ultra' uit anno 1720. De relatie tot de bestaande opstal is echter onduidelijk. De huidige woning laat nog wel duidelijke stijlkmerken zien van zuivelboerderijen uit west Nederland. De geschiedenis van de familie Graveland is ons nagelaten in de vorm van een dagboek.

Abraham Graveland was tweemaal getrouwd. Met zijn eerste vrouw, de weduwe Elizabeth Verdoold, had hij vijf kinderen. De oudste overleed op driejarige leeftijd in vier uur tijd aan de cholera en het derde kind op dezelfde wijze op eenjarige leeftijd. Daarna werden nog een dochter en twee zoons geboren. Tot overmaat van ramp overleed zijn vrouw zeer plotseling op 47-jarige leeftijd (1866).

Andere tegenslagen bleven de familie ook niet bespaard. In de periode 1865 en 1867 stierf, tot tweemaal toe, zijn veestapel aan de pest. Hij zelf leed aan cholera en pokken en overleefde deze ter nauwer nood.

Graveland was een streng gelovig mens. Maar door alle rampspoed keerde hij zich af van het geloof, totdat hij, via een knecht, in aanraking kwam met een dominee uit Rotterdam. Na een dagenlange innerlijke strijd, kwam hij weer tot het geloof. Vanaf dat moment ging alles voorspoediger. Hij vond een nieuwe echtgenote, Lena Saarberg. Ze kregen negen kinderen, waarvan er drie vroeg overleden.

De hoeve werd tot 1931 bewoond door zoon Johannes Gerardus Graveland. Later woonden diverse leden van de familie Schipper in de boerderij. Zij bewoonden de hoeve tot 1961. Vanaf toen werd de hoeve bewoond door de beeldhouwer André Dalhuisen, met zijn echtgenote Friedel Sterk. Na het overlijden van haar man, bleef zij hier wonen tot 2008. Toen Friedel Sterk het huis in 2008 had verlaten, bood de toenmalige eigenaar, het Woningbedrijf Rotterdam, het te koop aan. Daarin school een groot gevaar: sloop dreigde, omdat de hoeve niet op een monumentenlijst stond en net buiten het beschermd stadsgezicht Kralingen viel. Een comité trok zich het lot van de hoeve aan en ijverde met veel inzet en

enthousiasme voor het behoud ervan. Met succes: de hoeve is onlangs alsnog als gemeentelijk monument aangewezen. Omdat het inmiddels in slechte staat verkeerde, hebben de nieuwe eigenaren een uitgebreide restauratie laten uitvoeren en de hoeve voorzien van een eigentijdse achterbouw. Voor deze geslaagde restauratie krijgen de eigenaren het monumentenschildje. Door de ingreep is het pand weer in oude luister hersteld en heeft het de status gekregen die het verdient. Naast een messing gevelpenning bestaat de onderscheiding uit een oorkonde.

Het bekronede pand

HISTORISCHE PUBLICATIES 179

's Lands werf

Piet de Ruiter, *'s Lands werf, de roemrijke historie van een bijzondere plek in Rotterdam*, Uitgeverij Watermerk, Lekkerkerk 2010, 120 p., geïllustreerd, winkelprijs € 19,50, ISBN: 978-90-78388-06-7

De roemrijke historie van een bijzondere plek in Rotterdam: het is de ondertitel van het boek dat 's Lands Werf heet. En de historie van deze scheepswerf is roemrijk. Er is veel gebeurd op en rondom de in 1691 op het voormalige Reuzeneiland (aan de oostkant van de toenmalige stad) in gebruik genomen scheepswerf van de Admiraliteit op de Maze. Er zijn enkele honderden oorlogsschepen van allerlei typen en grootte gebouwd, in opdracht van de Admiraliteit op de Maze. Dat was de oudste van de vijf Admiraliteiten die ons land heeft gekend.

Piet de Ruiter, wonend in één van de drie appartementsgebouwen aan 's Lands werf, heeft het boek geschreven. Hij is geïnteresseerd geraakt in de historie van dit kleine gebied, tussen de Nieuwe Maas en het Boerengat. De Ruiter - ex-Tweede Kamerlid en de vroegere directeur Economische Zaken van de gemeente Rotterdam - zocht in archieven en publicaties naar feiten en wetenswaardigheden over 's Lands werf. En hij vond er veel! Het boek gaat niet alleen over schepen bouwen, maar ook over bezoeken van hoogwaardigheidsbekleders en tal van andere zaken over de werf.

's Lands werf had twee voorgangers. Dat waren de Admiraliteitswerven aan de oostelijke einden van zowel de Nieuwe Haven als het Haringvliet. Op de werf aan het Haringvliet is in 1665 de Zeven Provinciën gebouwd: het vlaggenschip van Michiel de Ruyter, die opperbevelhebber van 's lands vloot was en het admiraalsschip van de Rotterdamse Admiraliteit onder zich had. Beide werven werden aan het eind van de 17e eeuw te klein, zodat de Admiraliteit op de Maze naar een grotere werf moest uitzien. 's Lands werf was beroemd om zijn in 1785 in gebruik geno-

men grote zeemagazijn, dat door zijn prachtige uitstraling ook wel het 'paleis' werd genoemd. De scheepswerf heeft tot 1850 gefunctioneerd; daarna maakte ze plaats voor het station van de Nederlandsche Rhijnspoorweg Maatschappij. Het 'paleis' werd Rijksentrepot en zou in 1891 afbranden. Het latere Maasstation werd in mei 1940 verwoest. In het begin van de jaren '60 van de vorige eeuw werd het vroegere werfterrein een prachtig woongebied.

Het 120 pagina's tellende, rijk geïllustreerde gebonden boek 's Lands werf (het voorwoord werd geschreven door oud-premier Ruud Lubbers) is begin november onder nummer 179 verschenen in de boekenreeks van de Stichting Historische Publicaties Rotterdamum. Leden kunnen het boek voor de gereduceerde prijs van 17,50 euro bestellen bij Uitgeverij Watermerk in Lekkerkerk. Als men dit bedrag overmaakt op rekening 49.15.35.163 van deze uitgeverij (onder vermelding van Boek 's Lands werf) wordt het boek toegezonden/thuisbezorgd.

Bram Oosterwijk

HISTORISCHE AGENDA

Rotterdam Classics

Films van Jan Schaper en Pim Korver

Sinds 2007 organiseert het Gemeentearchief Rotterdam samen met Theater Lantaren/Venster de filmserie *Rotterdam Classics* - een bijzonder maandelijks programma met Rotterdamse filmklassiekers rondom een thema zoals de wederopbouw, de haven of architectuur. De voorstellingen worden ingeleid door programmeur en filmwetenschapper Floris Paalman.

Zondag 7 november, 15.00 uur, Lantaren/Venster, Otto Reuchlinstraat 996, 3072 MD Rotterdam

In november is in de reeks Rotterdam Classics een programma te zien met films van Jan Schaper. De aanleiding daarvoor is de overdracht van zijn werk en de conservering ervan door het Gemeentearchief Rotterdam. Schaper was vanaf eind jaren vijftig tot begin jaren zeventig een van de belangrijkste filmmakers in Rotterdam en omgeving. Zijn Open Studio was een verzamelplaats van jong talent, barstte van ambities en werkte in totaal mee aan meer dan duizend film- en televisieproducties. Tot de voornaamste onderwerpen in Schapers oeuvre behoren: de stad, jeugdcultuur en de haven. Hiervan zullen enkele sprekende voorbeelden worden getoond.

Zondag 12 december, 15.00 uur, Lantaren/Venster, Otto Reuchlinstraat 996, 3072 MD Rotterdam

Ter gelegenheid van de samenwerking tussen het Gemeentearchief Rotterdam en het Maritiem Museum op het gebied van hun audiovisuele collecties, worden op 12 december films van Pim Korver vertoond. Korver maakte vanaf de jaren zeventig internationaal naam met opdrachtfilms over maritieme onderwerpen. Daarnaast was hij voor Rotterdam veertig jaar lang de cameraman-correspondent voor het NOS journaal. Vanwege zijn verdiensten voor de stad werd hij in 2006 onderscheiden met de Wolfert van Borselenpenning.

Op zaterdag 13 november 2010 van 10.00 tot 17.00 uur zal voor de 32e keer de Rotterdamse Dag worden gehouden. Ook dit jaar vindt deze happening plaats in de St. Laurenskerk, een prachtige historische plek midden in de stad.

Op deze dag is het volgende te beleven

- non-stop podiumprogramma
- exposities, films en muziek
- boeken en fotoverzamelingen
- de Rotterdammer van het Jaar
- Rotterdamse organisaties laten hun gezicht zien

Toegangsprijzen:

volwassenen	€4,00
met 65+pas	€3,00
met Rotterdampas	€3,00
kinderen onder de 12	gratis

De Laurenskerk is rolstoeltoegankelijk.

Tentoonstelling OVMR

De succesvolle wisseltentoonstelling Rotterdam Oorlogshaven, gebaseerd op het gelijknamige boek van Jac. J. Baart dat op 4 juni j.l. in het OVMR werd gepresenteerd, wordt goed bezocht.

Om nog meer mensen de gelegenheid te bieden kennis te nemen van een tot op heden niet veel onder de aandacht gekomen deel van de Rotterdamse geschiedenis wordt de tentoonstelling verlengd tot 16 januari 2011.

Oorlogs Verzets museum Rotterdam, Coolhaven 375, 3015 GC Rotterdam (metrohalte Coolhaven). Openingstijden dinsdag tot en met vrijdag 10.00-17.00 uur en zondag 12.00 – 17.00 uur.

Geschiedenis vrijmetselarij

Op maandag 10 januari 2011 organiseren Maçonnieke Initiatieven Rotterdam (MIR) en de Rotterdamse Raad voor Levensbeschouwing en Religie de lezing 'Rotterdams primeur in de Nederlandse en Europese Vrijmetselarij', een inleiding over het ontstaan van de vrijmetselarij in Rotterdam door Fred Reurekas, vrijmetselaar en lid van de Stichting MIR

PODIUM O 950, Oostmaaslaan 950, 3063 DM Rotterdam
Inloop: 19.30 uur, aanvang: 20.00 uur. Toegang gratis

Museumwoning Lede 40

De zolder van Lede 40 waar de laatste bewoner kluste

Sinds 23 juni 2010 is Lede 40 in Vreewijk een museumwoning. De laatste bewoner is geboren in het pand en heeft het nooit gemoderniseerd. In Lede 40 wordt het verleden van het tuindorp tastbaar. Eigenaar Com-wonen heeft het Historisch Museum Rotterdam gevraagd de unieke woning in beheer te nemen. Het museum wil met de museumwoning niet alleen een verstild tijdsbeeld presenteren, maar gaat met buurtbewoners op zoek naar het verhaal van alle tijden van Vreewijk. De woning aan Lede 40 geeft een bijzonder beeld van het Tuindorp Vreewijk aan het begin van de twintigste eeuw. De laatste bewoner, geboren in 1919 op Lede 40, is nooit verhuisd en heeft het pand in oorspronkelijke staat gelaten. Zo heeft de woning geen badkamer of centrale verwarming en is de keuken nog authentiek. Bezoekers krijgen het gevoel in het verleden van het tuindorp te stappen.

Openingstijden dinsdag en donderdag 9.30 – 12.30 en woensdag 9.30 – 16.30 uur.

FOTOPUZZEL

Waar het aan lag is moeilijk in te schatten, maar er kwamen als reactie op de vorige puzzel slechts enkele reacties binnen. Jan Weda is een van hen, hij schreef kort en krachtig: "Een foto van de noodwinkels zoals die na het bombardement van mei 1940 op een aantal plekken in de stad gebouwd zijn. Er waren noodwinkels in Blijdorp, de Goudsesingel, en op nog een aantal locaties. De winkels op de foto stonden voor het hoofdstaatskantoor aan de Coolsingel."

J. van Breda reageerde zeer persoonlijk: "Ik was aangenaam verrast bij het zien van de puzzelopgave nr. 177. Het betreft hier immers de noodwinkels voor het postkantoor aan de Coolsingel. Mijn vader heeft hier, na het bombardement van mei 1940, van oktober 1940 tot oktober 1953 zijn zaak in wijnen en gedistilleerd gehad (de winkel met de twee flessen). Er waren vele bekende Rotterdamse zaken in de 'Postkantoorgalerij' gevestigd zoals Felix Heijnen, Kratz, Immink de Lange, Bollemijer. Het was een tijd om niet te vergeten."

In oktober 1953 werd de zaak feestelijk heropend op de Lijnbaan met nog 64 andere gerenommeerde Rotterdamse bedrijven. Nu zitten we alweer meer dan twintig jaar aan de Westerkade."

De Postkantoorgalerij was versierd met een aantal fraaie beeldjes van Jan Richter.

De winnaar is N. Sacré te Rotterdam

Wie weet waar dit bord hangt en in het kader van welk project hangen er zoveel van dergelijke borden?